

България прѣзъ казаната година е имала приблизително слѣдующия добитъкъ:

1. Говеда глави	1,680.983
2. Коне "	325.526
3. Овци "	7,060.353
4. Кози "	1,453.462
5. Свине "	441.062
Всичко "	10,916.386

Оцѣненъ за лева 272.609.758.

На единъ четвъртий километъръ се падатъ, слѣдователно по глави 111, а на 1,000 души население по глави 3.475 а именно:

Говеда се падатъ на 1.000 души глави	533.
Коне " " " " "	104.
Овци " " " " "	2.238.
Кози " " " " "	460.
Свине " " " " "	140.

Подиръ тия цифри, относещи се до България, книжката дава сравнителни таблицы за житните храни и за добитъка на разни европейски държави. Отъ тия таблици излиза, че като се вземе производството и числото на добитъка на глава, България между всичките европейски държави държи първо място по производството на пшеницата и числото на овците, второ място по производството на житните храни и трето място по числото на говедата.

Съ тия таблици се свършва първиятъ отдѣлъ отъ книжката.

Споредъ таблиците, дадени въ втория отдѣлъ, въ 1891 най-богатиятъ окръгъ по производството на житни храни, сравнително съ населението, е билъ разградскиятъ, най-бѣдниятъ — видинскиятъ; най-богатиятъ, сравнително съ пространството, пакъ по производството на житни храни, е билъ силистренскиятъ окръгъ, а най-бѣдниятъ — трънскиятъ; най-богатиятъ откъмъ дребенъ и едъръ добитъкъ е билъ бургаскиятъ, най-бѣдниятъ — севлиевскиятъ; и най-послѣ, най-богатиятъ откъмъ едрия добитъкъ е билъ свищовскиятъ, а най-бѣдниятъ — софийскиятъ окръгъ.

Всичките тия сравнителни таблици сѫ твърдѣ интересни и ние не можемъ да не похвалимъ чиновника, който ги е работилъ, както похваляваме и началника, който ги е внушилъ.